

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, mivel:

Az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta azt a ténytet, hogy az összetéveszthetőség megítélése számos olyan szemponttól függ, amelyet a 40/94 ⁽²⁾ rendelet hetedik preambulumbekzdése említ, különösen a védjegy piaci ismertségétől, és nem csupán a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság mértékétől.

A „Ferrero” korábbi védjegyet nem használják német piacon forgalmazott áruk azonosítására. Következésképpen a német átlagfogyasztó számára nem áll fenn az összetévesztés veszélye, mivel nem hozza összefüggésbe a „Ferrero” védjegyet az áruival, bármekkora is a hasonlóság a két megjelölés között.

Az Elsőfokú Bíróság azt sem vette figyelembe, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az érintett vásárlóközönség részéről fennálló összetévesztés veszélyét átfogóan kell értékelni, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyben releváns tényezőt. Ezenkívül az összetéveszthetőség átfogó értékelése a releváns tényezők kölcsönös függőségére is kiterjed. A fellebbező előadja, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság figyelembe vette volna releváns tényezők kölcsönös függőségét, úgy azt állapította volna meg, hogy az összetéveszthetőség mértéke elenyésző.

⁽¹⁾ HL L 11., 1-36. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

⁽²⁾ HL L 209., 18 -19.

A T-194/03. sz., Il Ponte Finanziaria SpA kontra OHIM és a Marine Entreprise Project Societá Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl ügyben 2006. február 23-án hozott ítélet ellen az Il Ponte Finanziaria által 2006. május 24-én benyújtott fellebbezés

(C-234/06 P. sz. ügy)

(2006/C 178/37)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Il Ponte Finanziaria SpA (képviselők: P. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina és M. Boletto ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Marine Entreprise Project Societá Unipersonale di Alberto Fiorenzi

A fellebbező kérelmei

1. A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-194/03. sz. ügyben 2006. február 23-án hozott ítéletét, amely elutasítja a felperes által benyújtott keresetet és őt kötelezi a költségek viselésére;
2. adjon helyt az Elsőfokú Bíróságnál benyújtott keresetnek, és
 - a) helyezze hatályon kívül az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2003. március 17-i (R 1015/2001-4. sz. ügy) határozatát, amely a fellebbező fellebbezésének elutasításával engedélyezte a BAINBRIDGE (ábrás) védjegy 940007. számon történő lajstromozását a 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában;
 - b) az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezze az elsőfokú eljárás és jelen fellebbezés során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy véli, hogy a fellebbezett ítélet hibában szenved az alábbiakból kifolyólag:

- 1) A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának helytelen alkalmazása, mivel az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye:
 - az Elsőfokú Bíróság tévedett annak megállapítása során, hogy a legcsekélyebb hasonlóság sem áll fenn a beavatkozó BAINBRIDGE védjegy és a felperes THE BRIDGE elemet tartalmazó védjegycsaládja között, miközben maga az Elsőfokú Bíróság mondta ki, hogy a felszólalás alapjául szolgáló védjegy a felperes egyes védjegyeivel „jelentős” hangzásbeli hasonlóságot mutat, amelyet nem ellensúlyoz az ütköző védjegyek közötti fogalmi hasonlóság, mivel a „alapfeltevés”, amelyből az Elsőfokú Bíróság kiindult, miszerint az olasz átlagfogyasztó elegendő angol nyelvi ismerettel rendelkezik ahhoz, hogy felismerje a „BRIDGE” szó jelentését, bizonyosan téves;
 - ha tehát az ütköző védjegyek már a legcsekélyebb hasonlóságot is mutatják, az áruk azonossága és a felperes védjegyeinek jelentős megkülönböztető képessége folytán az összetévesztés veszélye fennállását kellett volna kimondani.

2) A 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének helytelen alkalmazása, mivel az Elsőfokú Bíróság nem vette tekintetbe a felperes 642952. lajstromszámú THE BRIDGE szövegdjegyét;

– a THE BRIDGE szövegdjegy tényleges és valós használatának bizonyítására a felperes elegendő bizonyítékot nyújtott be a 2868/95. rendelet 22. szabályának (2) bekezdése értelmében;

– az Elsőfokú Bíróság helytelenül alkalmazta a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdését, mivel nem foglalkozott érdemben a felperes által védjegye használatának bizonyítására benyújtott dokumentumok megfelelésségével, csupán annak megállapítására szorítkozott, hogy a fellebbezési tanács helyesen járt el, mikor nem vette tekintetbe e védjegyet, lévén a felperes nem bizonyította annak folyamatos használatát mind az öt tárgyévre vonatkozóan, noha ezt a jogszabály nem írja elő.

3) A 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 43. cikke (2) és (3) pontjának helytelen alkalmazása, mivel az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe a felperes 370836. számon lajstromozott BRIDGE ábrás védjegyet;

– a felperes által a THE BRIDGE védjegy tényleges használatának alátámasztására benyújtott bizonyítékokat elegendőeknek kellett volna tekinteni a BRIDGE védjegy használatának bizonyítására is;

– mindenesetre a felperes BRIDGE ábrás védjegyet „defenzív védjegynek” kell tekinteni az olasz védjegy törvény értelmében, és mint ilyen, mentesül a használat bizonyítása alól;

– az Elsőfokú Bíróság hibát követett el azzal, hogy helyt adott az OHIM, első ízben csak vizontválaszában kifejtett (ennél fogva mindenképpen elfogadhatatlan) azon érvének, miszerint a defenzív védjegy intézménye összeegyeztethetetlen a közösségi védjegyoltalom rendszerével. Valójában számos érv szól amelltt, hogy a „defenzív” védjegyek intézménye összeegyeztethető a közösségi rendszerrel.

4) A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának helytelen alkalmazása, mivel az a tény, hogy a védjegyjogosult a „Bridge” megjelölést magukban foglaló sorozatvédjegy-„család” (sorozatvédjegyek) jogosultja, növeli az ezen összességükben tekintett védjegyek és a BAINBRIDGE védjegy közötti összetéveszthetőséget;

– az Elsőfokú Bíróság, noha elismerte, hogy az a tény, hogy a felperes a „Bridge” megjelölést magukban foglaló sorozatvédjegyek „családjának” jogosultja, főszabályként jelentőséggel bír az összetévesztés veszélye fennállásának mérlegelése során, jelen esetben elmulasztotta ezen védjegyek tekintetbe vételét, lévén azokat lajstromozták ugyan, de nem használták, noha valójában e védjegyek használata mellékes körülmény azon tény mellett, hogy „sorozatvédjegyeknek” kell őket tekinteni.

2006. május 29-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-239/06. sz. ügy)

(2006/C 178/38)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Wilms, C. Cattabriga, L. Visaggio meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság:

– állapítsa meg hogy az Olasz Köztársaság – mivel megtagadta a katonai felhasználásra szánt anyagokra egyoldalúan alkalmazott vámmentesség következtében be nem szedett saját források, valamint a saját források Bizottság részére történő haladéktalan rendelkezésre bocsátásának elmulasztása miatti késedelmi kamatok kiszámolását és befizetését – nem teljesítette az 1552/89/EGK, Euratom rendelet 2., 9., 10. és 11. cikkéből, valamint az 1150/2000/EK, Euratom rendelet megfelelő rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze az Olasz Köztársaság-t a költségek viselésére.